

Miért fogok a Jobbikra szavazni

Makovecz Imrének a Magyar Nemzet márc. 13.-i számában megjelent nyilatkozata készített írásra. Mint az általam is nagyra becsült építész, magam is tervezőmérnök vagyok, csak a hétköznapiabb fajtából.

Ha akkora figyelemre nem is számíthatok, mint ő, azt gondolom, a véleménynyilvánítás joga engem is megillet. Egykor MDF alapító tag, a Nagycsaládosok Országos Egyesületének szintén alapító tagja, majd elnökhelyettese voltam. (Hat felsőfokú végzettségű házaspár gyermekem és 25 unokám van). Mindezt csak azért említem meg, hogy senki ne tartson tájékozatlan és meggondolatlan politikai szélkakasnak.

És most idézem Makovecz Imrét: „Az országot húsz év rombolás után az indíthatja felfelé, ha a Fidesz Orbán Viktor vezetésével kétharmados többséget szerez a választáson. A Jobbikot azért hozták létre, hogy megosszák a létért küzdő nemzeti oldalt. A Jobbik kockázatmentes populista, áldradikális nyilatkozataival megtéveszti az embereket. Feltétel nélkül, teljes erőmből Orbán Viktort és a Fideszt támogatom. Nincs más alternatíva. Aki mást mond a mi tönkretett országunkban, az áruló.”

Nos, én veszem a bátorságot és mást mondok! Csak azt nem tudom, Makovecz Imre, anélkül, hogy ismerne, miért sért meg engem, aki az első választáson az MDF-re, később mindig a Fideszre szavaztam, aki 64 évemet tisztességben éltem le? Miért tekint árulónak, jobb esetben csökkent szellemi képességű állampolgárnak? Ha én tiszteltem az ő véleményét, talán elvárhatom, hogy ő és mások is tiszteljék az enyémet.

Én úgy gondolom, hogy a Jobbikot nem ügynökök, hanem olyan, hazaszeretettől áthatott emberek hozták létre, akik - hozzám hasonlóan - csalódtak Orbán Viktorban és a Fidesz-ben.

Én fokozatosan szerettem ki Orbán Viktorból, még inkább a Fidesz-ből. Egyszerűen nem tudom megbocsátani a két elbénázott választást, amikor előbb egy dadogós nímánd cselezte ki, majd egy gátlástalan ripacs iskolázta le megszegyenítő módon a mi bálványunkat. A Fidesz köszöni szépen jól átvészelt a 8 évet, miközben a szocialisták és liberálisok kénye-ked-

vére kiszolgáltattott **nemzetet megnyomorították**, az országot kiárusították, szétlopták és eladósították, családok százazreit sodorták reménytelenségbe, kétségbeesésbe.

Nem tudom megbocsátani, hogy a két választás önkritikus értékelésével, a tanulságok levonásával elnök úr máig adós maradt. Nem tudom magam túltenni a tizenegyedik havi nyugdíj agyament ötletén, a nyolcévesnyi csendes statisztáláson, a kivonulási színjátékon. A felháborító Peresz nyilatkozattal kapcsolatos mély hallgatáson. A határon túli magyarok állampolgárságával kapcsolatban tanúsított kétarcú magatartáson. Az izraeli lakópark építésekkel, ingatlanspekulációkkal, a holocaust törvénnyel kapcsolatos sunnyogáson. Pokorni úr nyilatkozatán, ahogy a 2002-es választások eredményével szembe-sülve a MIÉP kiesésén, (azaz a jobboldal választási vereségén) örvendezett. A kitűnő Becsey Zsolt visszahívásán, a szokimondó Molnár Oszkár kiebrudalásán, Such Györgyön, a Tarka Magyarokon. Orbán elnök úr elengedte a kezünket, ne csodálkozzon hát, ha sokan az ő kezét engedik el.

Napjainkban pedig itt a Fidesz kritikájaként létrejött, erősödő rivális jobboldali párt demokráciát, sajtószabadságot, a hiteles tájékoztatáshoz való jogot megcsúfoló agyonhallgatása, médiából való száműzése, rágalmazása, eszközökben nem válogató mocskolása, a partnerség a „demokratikus erők” összefogásában a „szélsőséges”-nek kikiáltott Jobbik ellen.

Ha eddig ingadoztam volna, hogy talán mégsem kellene elpártolni a Fidesztől, az utóbbi hetek eseményei megerősítették azt a meggyőződésemet, hogy a következetes nemzetérdekű kormányzást igényelő választóknak intőt kell adni a Fidesznek, és olyan erős nemzeti ellenzéket kell ráküldeni, amelyik állandóan a sarkát tapossa!

Adjuk tehát tiszta szívvel (mindkét) szavazatunkat a Jobbikra!
Nem kérjük a nyolc év előtti garnitúrát!
Nem kérjük a Medgyessyvel forintot „ócsító” olyan közigazdász, akit félhomályban meg se lehet különböztetni Simor Andrásztól! (Egy, a neoliberális gondol-

kodáson túllépni képes patrióta szellemiségű pénzügyi szakembert kérünk!)

Nem kérjük a kiérdemesült Martonyi Jánost, aki már a Trianon szó hallatára is elveszti türelmét!

Nem kérjük Pokorni tanár urat, akinek egyetlen maradandó alkotása a holokauszt emléknap! (A KNDP szakpolitikáját szeretném!)

A Ferge Zsuzsa féle iskolához tartozó Hegedűs Zsuzsát se kérjük! (Egy, a Barankovics Alapítvány szakmai köréből választott személyt szeretnék!)

Nem kell az átláthatatlan magánvállalkozásokban utazó, enyhén olajszagú Pintér Sándor se!

Egy szó, mint száz! Sokak szemében Orbán Viktor és a Fidesz csaknem a nulláról indul. Az elvesztegetett bizalmat előbb vissza kell szerezni, aztán majd lehet egységes jobboldalról ábrándozni!

Egyébiránt nem igazán értem mi értelme van a Jobbik-tól való elhatárolódás állandó erőszakolásának? Szerintem teljesen igaza van Pörzse Sándornak, amikor ezt írja:

„Ne engedjünk a gyűlöltre buzdításnak! A kriti-

kákra, elégedetlenségre, vádakra sem lehet csúsztatás, rágalom, aljas lejáratás a válasz. Mi ugyanazt gondoljuk nemzetről, hazáról, családról, Trianonról. A választás után együtt kell újratemetni itt mindent. A politikusainknak és nekünk.”

Én a választásokat követően a következő rövid hírek örülnék a legjobban: „Az újonnan választott parlamentben az MSZP csak a harmadik erő lett, és a képviselői helyek 80%-át jobboldali pártok szerezték meg” A dolgok illetén alakulásának miért ne örvendehetnénk együtt?

És hogy mi a legszomorúbb? Az, hogy pillanatnyilag elképzelhetetlen, hogy abban a Magyar Nemzetben, melynek legalább húsz éve előfizetője vagyok, egy olyan véleménynyilvánítást, mint az enyém, leközöljenek. Nohát ezért nem lenne jó, ha a Fidesz egyedül kapna kétharmadot, mert akkor talán már remény se maradna arra, hogy a helyzet egyszer megváltozzon.

Haraszti Ákos
fideszes

mint a maszop kölykeként prognosztizált jobbikos

Ha többé a szalon-cion elit nem lop...

Ostoba agyhalottak! Szavazzatok csak a Fideszre!

Járai Zsigmond, a Fidesz üdvöskéje, és a szabadkőműves vércion Bilderberg csoport tagja, a minap kifejtette, hogy az Mszp által a Fidesz asszisztálása mellett létrehozott irtatlan mértékű államadósságot nem lehet újratárgyalni, ki kell fizetni és ez 30-40 év sanyarú esztendőt jelent az országnak. Értik? Egy ma született gyerek, már 40 évesen jól élhet. Addig coki! Én 64 évesen már köthetem is föl magam, pedig milyen reményekkel teli voltam 1990-ben. (Oly sokszor mondtuk, irtuk, sőt ordítottuk, hogy eladták unokáink életét. Csak cionista felsőbbrendű gúnyolódás lett osztályrészünk.)

Járai nyilván okos ember, hiszen jegybank elnök, pénzügyminiszter stb. volt, azonban az az érzésem, hogy rosszul számolt. A 30-40 év gazdasági fellendülés, amely egyszer majd kivezethetné az országot a csapdából csak és csakis akkor igaz, ha:

1. Többé a szalon-cion-elit nem lop,
2. Egyetlen jövőbeni kormány sem vesz föl több hitelt,
3. Töretlen a fejlődés, megy minden, mint az álom,
4. A nép túri további évtizedekre sanyarú sor-

sát, miközben a jövőképe gyakorlatilag nulla;

5. Nem romlik a forint, nem lesz újabb és újabb idegen érdekcsoportok által szított pénzügyi válság;

6. Nem kell újra és újra kárpótolni az holokauszt túlélők déd- és ükunokáit;

7. Ha nem fognak a MÁV mellett további zsaroló feljelentéseket fogantatni a zsidók;

8. stb. Biztos lenne még hátráltató feltétel, de ennyi és éppen elég.

Ezek a tényezők egyenként is, de akár külön-külön is további évtizedekre pecsételik meg a nemzet sorsát. Tehát az a Járai-féle 40 év valójában 400 is lehet. Vegyük tehát tudomásul, hogy az államadósság ilyen Járai-féle értelmezése azt jelenti, mintha a bilderberges azt mondta volna, legnagyobb öröme, hogy Magyarország megszűnt, felvásárolták. Már most beteljesedett Simon Perez óhaja. (Én mindig mondtam, hogy nem lehet az öreg Perez olyan ostoba, hogy ilyeneket mond, mielőtt a dolog beteljesedett volna).

Mi tehát a teendő? Egyértelmű, hogy Magyarország fennmaradásához az államadósság újratárgyalása szükséges. Ez a Jobbik programjának sarkalatos pontja. Járai (Fidesz) viszont ellenzi ezt. Itt van tehát a vízválasztó, ami visszacseng Morvai Krisztina szavaiban, mikor azt mondja, hogy az április 11- és 25-i választás nem „EGY” választás, hanem „A” választás.

Élet, halál kérdésévé vált a választás. Hát nem fogjátok fel Fidesz birkák?

(filantrop)

Forrás: nemzetihirhalo

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremtteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stóffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacíme: El-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Daliei 2., bl.44/C/1. Bankszámla: COD IBAN: RO42BRDE150SV03075641500 – BRD-GSG SUC. SF.GHEORGHE.

Főkönyvitel: Illyés Veronika. Könyvitel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: El-KIA Kft. Nyomda: Europrint Nyomda – Csíkszereda

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlen tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősek.